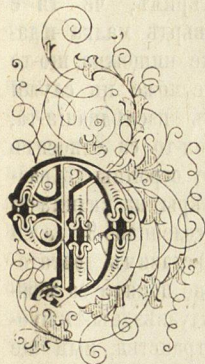

БЕСѢДА ДЕВЕТА.

Масштабъ-тъ, по кой-то е построена вселенная.

о сега наше-то вниманіе бѣше обрнжто върху подвизы-тъ на чловѣческыя умъ въ предѣлы-тъ на наша-та соб-ственна система. Ный преминахмы отъ слънце-то прѣзь всички планеты, и достигнахмы най-крайны-тъ предѣлы на това огромно семейство мірове. Сега, като са спрѣмъ на послѣдня-та отъ открыты-тъ планеты, на растоіаніе по-големо отъ 3,000.000,000 мили отъ слънце-то, ный смы въ състояніе да погледнемъ назадъ и да изслѣдвамы всички мірове и системы, кои-то са заключаватъ въ огромна-та окръжностъ на Нептуно-ва-та орбита. Случайна комета, като прѣскача този краенъ предѣлъ, носи са по край насъ и потѣва въ дълбока-та бездна на пространство-то. Тя ще са завърне пакъ къмъ слънце-то слѣдъ дълго хылядогодишно отсѣжствие и ще възвѣсти на житѣли-тъ на земя-та за вліаніе-то, кое-то е измѣнило движеніе-то ѳ въ невидимы-тъ области на небе-то, кждѣ-то тя сега устрѣява свое-то хвърканіе.

Великолѣпіе-то и сложность-та на велика-та система на планеты-тъ, спжтници-тъ и кометы-тъ, кои-то придружаватъ наше-то слънце, огромна-та голѣмина на нѣкои отъ тѣзи сферы, періоды-тъ на тѣхны-тъ обыка-лянія, взаимно-то имъ дѣйствиѣ— всичко това, по видимому, може да даде достаточно упражненіе за всички-та дѣятелностъ, каква-то чловѣческыя умъ може да прояви. Но всички-та тѣзи грѣмадна система, както ный скоро ще видимъ, е само една безкрайно малка часть отъ Божія-та вселен-ная, една единица между несмѣтны-тъ миліони, кои-то пылнѣтъ гжстоза-сѣбены-тъ бездны на пространство-то. Като стоимъ на края на планетна-та система, ный са виждамы заобыколены отъ едно множество блѣскавы свѣтила, отъ кои-то едни свѣтятъ силно, а други слабо блѣщукатъ съ всички-та си хубость. Най-малка-та телескопическа помощ доста е да у-величи тѣхно-то число до невѣроятна стѣпень; а пакъ съ пылна-та сила на огромны-тъ инструменты, кои-то сега сж въ употрѣбленіе, зрѣлища-та, кои-то са прѣдставляватъ въ звѣздно-то небе, ставатъ дѣйствително толкозъ великолѣпны, що-то поразяватъ въображеніе-то и смущаватъ разу-ма. Мірове, системы, купове, вселенны въздигхтъ са едни задъ други въ чюдна перспектива, като потѣмняватъ и исчезватъ въ неизмѣримы-тъ дълбини на пространство-то, тѣй що-то и сама-та мысль ослабва отъ уси-лія да слѣдва подиръ тѣхъ въ необятны-тъ бездны, кои-то ни отдѣлятъ отъ тѣзи чюдны предмѣты.

За наши-тъ измѣренія, кои-то ставатъ въ предѣлы-тъ на слычова-